

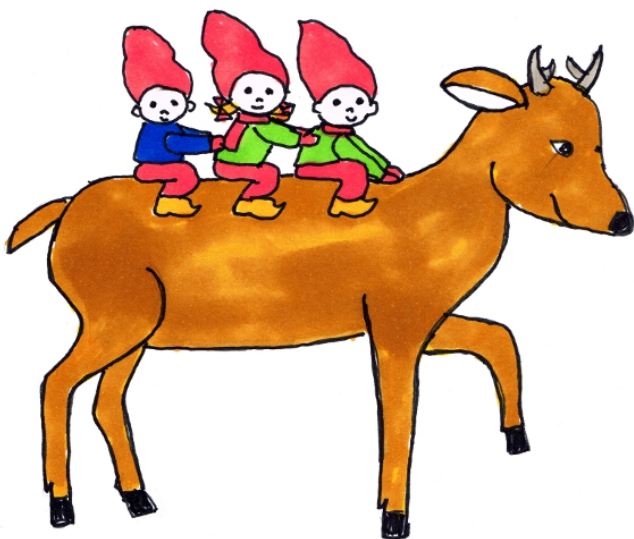
23. december

Næste morgen vågner Seks ved at hans store søskende sidder og piller ham i ørerne. ”Synes du ikke at de er vokset lidt?” hvisker Fire. ”Jo” mumler Fem, ”men han har jo også været væk længe”. ”Og der er altså lidt hår i dem”, fortsætter Fire og stikker en finger helt ind i Sekses ører, ”prøv og mærk”. Men nu synes Seks, at det kan være nok. ”Hvad har I gang i?” spørger han lidt fornærmet. ”Vi er ved at finde ud af, om du er blevet til en trolld” siger Fire uforstyrret, ”må vi lugte til dine tæer?”. ”Nej” hyler Seks ”jeg er ikke blevet til en trolld”, men i det samme kommer han til at slå en ordentlig bøvs. Så Fire og Fem ser lidt mistroisk på ham. ”Jeg er altså ikke nogen trolld” gentager Seks, ”og jeg har overhovedet ikke nogen hale.

”OK” siger Fire ”lad os så komme videre”.

De kalder på hjorten, som går og gnaver af det tørre græs, og et øjeblik efter suser de videre sydpå. Snart er de ved den store sø. ”Hvordan kommer vi over?” siger Fem uroligt. ”Svømmer” siger hjorten roligt, ”hold godt fast”. Og så vader den uden videre ud i vandet og begynder at svømme. ”Hold da op” siger Fem, ”det går godt nok nemt, når man har en hjort”.

Da de er kommet over på den anden side, holder de et lille hvil, men hjorten er utålmodig efter at komme hjem, så det varer ikke længe, inden de suser videre gennem skoven. Det er næsten ikke til at forstå at nogen kan løbe så hurtigt. Ud på eftermiddagen når de frem til bækken ved bæverboet.

”Skal vi også svømme over her” spørger Fem lidt nervøst, ”det var her, jeg var lige ved at drukne”. Hjorten standser og tager et overblik over bækken. ”Næh, jeg tror jeg kan springe over”, siger den så, og så går den nogle skridt baglæns, tager tilløb og sætter over bækken i et vældigt spring. Nissebørnene lukker øjnene og bider tænderne sammen, men inden de ved af det, er de ovre og hjorten løber videre. ”Hold da op” siger Fem for anden gang den dag. ”Det går godt nok nemt når man har en hjort”.

Lidt efter stopper hjorten op. ”Jeg kender en genvej gennem skoven herfra” siger den, ”stien er ikke så god, men jeg har løbet af den

mange gange – hvad siger I? Jeg tror, vi kan nå hjem til min familie i aften, hvis I har mod på det”. ”Du bestemmer” siger Fire, ”det er dine ben, der løber”. Og så drejer hjorten væk fra stien og ind mellem træerne, næsten uden at sætte farten ned. Stien er smallere her, næsten ikke til at se, og træernes grene hænger så langt nede, at nisserne må lægge sig helt ned på hjortens ryg. Og snart sover de alle tre.

De ved ikke hvor længe de har redet, men det er helt mørkt i skoven, bortset fra at månen skinner ned mellem træerne. ”Så er vi der” siger hjorten, og den lyder lidt træt og forpustet men også glad. ”Nu er jeg hjemme”. Og den går ud mellem træerne og hen over den lille månebelyste eng, mens den forsigtigt kalder: ”Far, mor, det er mig jeg er hjemme”. Og så træder de to store hjorte ud fra skoven. ”Min dreng, min dreng, er det virkelig dig” siger hjortens mor, og Kongehjorten rømmer sig lidt og siger: ”Velkommen hjem knægt”. ”Er I meget sure på mig?” spørger hjorten lidt forlegen ”fordi jeg løb hjemmefra og sådan”. ”Nej” siger dronningen meget bestemt. ”Det var også vores skyld, det snakker vi ikke mere om. Vel Far?”. Den store hjort skraber lidt med foden og mumler et eller andet der lyder som ”OK”.

”Men hvem er det, du har med?” spørger dronningehjorten, som først nu får øje på de tre nisser.

”Det er tre små nisser” siger hjorten. ”De hedder Fire og Fem og Seks. De hjalp mig med at slippe fri fra troldene, de er mine venner. De er også på vej hjem”. ”Jamen I må da blive her i nat, det er jo sent siger dronningehjorten. ”Ja” siger Fire lidt tøvende, ”men vi har jo stadig langt hjem, og det er jul i morgen og.”.... ”I kan da blive her og holde jul” siger hjorten. ”I skal da ikke gå midt ude i skoven juleaften”.

”Jeg ved ikke rigtig” siger Fire, og både Fem og Seks ser pludselig meget triste ud. ”Jeg rider hjem med jer i morgen” siger den unge hjort bestemt. ”Så I kan nå hjem til juleaften”. ”Jamen” siger dens mor, ”så er du jo ikke hjemme juleaften - og du er lige kommet og”... ”Jeg rider dem hjem” gentager hjorten. ”Og jeg skal nok nå tilbage, inden juleaften er forbi”.

”Du har ret” siger kongen pludselig, ”du hjælper dine venner, det er det rigtige at gøre. Du er en rigtig prins. Jeg er stolt af dig min søn”.